

udvalg til Behandling af „For-
slag til Lov om en Indkomstskat“.

Dette Valg er begjært foretaget efter Reglerne for Forholdstalsvalg, og denne Begjæring er fremsat af følgende Medlemmer: Mørk, Høgsbro, Gad, Schjøring, Rimestad, Brun, Termausen, S. Sjørgensen, L. E. Larsen, Holfstein, Raben, C. Peteresen, Sølvesten Sjørgensen, A. Christensen og Notwitt.

Bed den foretagne Stemmegivning afgaves der 93 Stemmesedler, og da der skulde vælges 7 Medlemmer, udfordredes der altsaa et Stemmetal af 13 til Valg.

Valgte bleve kun de 6 Medlemmer, nemlig: Sponneck, Fenger, S. A. Hansen, Gad, Jens Sjørgensen og Scavenius. (Jacob Jensen 7, N. Andersen (Odense Amts 3die Valgkreds) 6, Dam 1 og P. Olsen 1 Stemme).

Man skred derefter til et nyt frit Valg paa eet Medlem. Der afgaves 89 Stemmesedler, hvoraf dog een blank, og der var altsaa 88 gyldige Stemmesedler; afgjørende Fleertal 45. Ingen valgtes, idet Jacob Jensen fik 44, N. Andersen (Odense Amts 3die Valgkreds) 43 og P. Olsen 1 Stemme.

Man gik altsaa til et bundet Valg mellem Jacob Jensen og N. Andersen (Odense Amts 3die Valgkreds), hvorved der blev afgivet ialt 94 Stemmesedler, men deraf vare 3 blanke, og der var altsaa 91 gyldige Stemmesedler. Valgt blev Jacob Jensen med 47 Stemmer (N. Andersen (Odense Amts 3die Valgkreds) 44 Stemmer).

Formanden: Jeg forudsætter, at de ærede Medlemmer, som ere valgte først i hvert af de paagjældende Fællesudvalg, ville sætte sig i Forbindelse med de af Landsthinget valgte Medlemmer, naar Valgene der ere tilendebragte.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var: Forespørgsel af Folkethingsmændene for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), Svendborg Amts 6te Valgkreds (P.

Olsen), Skanderborg Amts 2den Valgkreds (N. Jensen) m. Fl. til Krigsministeren.

(Forespørgselen findes i Tidenden Sp. 9242—43).

Berg: Jeg har begjært Ordet for efter Anmodning af mine ærede Medforslagsstillere at begrunde den Forespørgsel, som vi med Thingets Tilladelse agte at rette til den høitagtede Krigsminister. Det vil være i det høie Things Erindring, at vi ved 2den Behandling af Lønningsloven for Hæren omtalte, at de Menige ofte ved Siden af det pecuniære Tryk, hvorunder Mange af dem maatte lide, tillige lede under et moralsk Tryk, og at dette saameget mere maatte begrunde en Fastholden ved, at der maatte skee nogen Forhjælpelse i deres Lønning. Denne Omtale af den Behandling, som vore Soldater ofte ere undergionne, gav den høitærede Krigsminister Anledning til at udtale, at han ikke kunde tage Hensyn til saadanne ubeviste Bestyldninger. Disse Udtalelser af den høitagtede Krigsminister bleve i enkelte Bladreferater refererede saaledes, at det var løse og ubeviislige Bestyldninger, som ved denne Leilighed vare fremsatte; ubeviislige og løse Bestyldninger! Dette kan ikke lægges den høitagtede Krigsminister tillast; men det forstyrrer lidt det Indtryk, som de paa velbegrundede Meddelelser gennem en lang Tid baserede Bemærkninger burde gjøre. Ubeviste Bestyldninger — det vil altsaa sige, at man ikke iforveien har skaffet sig, enten det nu skulde være Attester fra Embedsmænd eller Thingsvidner paa, at det, man fremsørte, var rigtigt, men det er jo dog en Selvfølge, at til Sligt skal ingen Rigsdagsmand nogensinde nedlade sig; det maa være tilstrækkeligt, naar han fremsætter sine Udtalelser under en saadan Form, at det er givet og freingaaer klart, at han har factiske Grunde for sine Udtalelser, og det vilde være beklageligt, om nogen Rigsdagsmand skulde inklade sig paa at fremsføre Meddelelser om saadanne Forhold, naar han ikke var sig bevidst, at det, han meddeelte, var factisk rigtigt. Et Par ærede Rigsdagsmænd her i Salen kunde imidlertid i ret Forstand paa Grund af egen Sagtagelse være Things-